

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Principiul naționalităților.

II.

Rusia se înfățișează astăzi sub forma unui conglomerat de naționalități, în care populația rusească abia formează majoritatea, iar fiecare din națiunile mai mari este în număr suficient pentru a forma un stat independent, sau pentru a se alipi de statul vecin, din trupul căruia a fost smulșă. Intreaga istorie a Rusiei se bazează pe aceste anexări succesive și sistemul a fost, cu puține excepții, același, anume: nu cucerirea de teritorii dela un dușman, ci protectoratul acordat unui suveran aliat, devenit astfel tribut și care sfârșia inevitabil prin recunoașterea suveranității țării. Odată ajunsă sub dominațiunea rusească, populațiunea statului respectiv era repede și metodic desnaționalizată. Clasa nobilă nu putea rezista multă vreme corupției și avantajilor ce i se ofereau, pentru a intra în rândurile nobilimii rusești. Burghezime aproape nu exista, iar pentru grosul poporului mijloacele cele mai practice erau samavolnicia administrației moscovite, incultura caracteristică rusească și colonizarea cu alte popoare subjugate anterior, — mijloace, cari de altfel sunt întrebuintate și pentru tiranizarea populației proprii. Sub amenințarea cnutului, Siberiei și spânzurătorii, și grație lipsei complete de instituțiuni culturale, desnaționalizarea a dat rezultate atât de bune, încât în 1894, la un total de 126 milioane de locuitori, nu erau decât 56 milioane Ruși, iar astăzi, când populațiunea Rusiei se socotește la 150 mil., sunt 85 mil. Ruși. Din toate popoarele subjugate de imensul imperiu numai o mică parte sunt de origine slavă. Restul sunt reprezentanți ai tuturor națiunilor, pe cari fatalitatea le-a așezat în apropierea colosului rapace și cari n'au avut puterea să se împotrivescă anexării.

În total sunt în Rusia 112 națiuni deosebite, dintre cari cele mai importante sunt grupate după origină: Slavi (Polonezi, Cehi, Sârbi, Bulgari) în număr de 6 mil. și jumătate; Lituani 3 mil.; Germani și Suedezi 1 mil. și jum.; Irani (Armeni, Curzi, Persani, Hinduși, Țigani, etc.) 2 mil.; Caucazieni (Georgieni, etc.) 2 mil. și jum.; Finlandezi 9 mil.; Turco-Turani (Tătari, Bașkiri, Turkmeni, Bukarieni, etc.) 10 mil. și jum.; Mongoli (Calmuci, Buriți, etc.) 1 mil.; Români 1 mil. și jum.; Semiți (Arabi, Evrei, etc.) 3 mil. și jum.; Greci, Tunguși, popoare arctice, Chinezi, Japonezi, Coreani etc. etc. Amestecul acesta de națiuni diferă de sigur și în privința religiilor. Astfel pe lângă biserica ortodoxă, reprezentată prin 90 mil. de suflete, mai sunt: puternica sectă a răscolnicilor, religiile: catolică, protestantă, armeană-catolică, armeană-gregoriană, mohamedană, mozaică, budhistă etc.

Cea mai mare împărăție din lume se compune deci din amestecătura a-

ceasta de neamuri, ce n'au nimic comun între ele, nici origina de rasă, nici religia, nici cultura, nici ocupațiunea. Le unește numai același jug, aceeași stăpânire despotică și coruptă, aceleași prigoniri, aceeași ignoranță, și toate sunt menite să-și piarză odată cu limba și obiceiurile, și conștiința de neam, să dispară în masa aceloră, cari mai înainte avuseră aceeași soartă. Și conducătorii acestei țări, mai bine: conducătorul, căci regimul parlamentar într-o țară, în care jumătate din fracțiunea socialistă din dumă a fost deportată în Siberia, este o utopie, — atotputernicul țar al tuturor «Rușilor» are impertinența să susțină, că soțiile sale de cazaci luptă pentru desrobirea națiunilor! Sub protecția acestui principiu, Nicolae II are pretențiuni asupra Galiției și la 6 Maiu îi scrie mitropolitului Tevloghie al Volhyniei: «Moștenire a lui Daniel Galițai, Galiția face de-acum parte din Rusia, una și nedivizibilă, grație bravurei armatei noastre». Populația Galiției se compune din Polonezi, Germani, Evrei, Slovaci, Ruteni, iar acest obscur Daniel a fost un mic prinț de origine rusească, ce a stăpânit câțiva ani la începutul secolului XIII o mică parte din provincie, ca al cărei rege fusese încoronat, și pe care a trebuit în urmă să o lase în stăpânirea Poloniei.

Dar Anglia? Lucrurile se prezintă de sigur altfel, dată fiind situațiunea geografică a acestui regat. Pozițiunea sa insulară nu-i permitea întindere peste frontiere, și ceeace Rusia putea să facă cu țările limitrofe, Anglia era nevoită să caute în depărtare. Și spiritul rapace și mercantil al Englezilor și-a dat seama de mult, că regatul insular trebuia să devie un imens imperiu colonial. Sistemul cuceririlor diferă și el de acela al Rușilor, și nu prezintă analogii decât din punctul de vedere al riscului mic pentru un câștig mare, al evitării de răboaie grele și — al lipsei complete de scrupule în chestiune de naționalități. Caracteristica generală a mării Angliei este aceea a intrigelor provocate între alte state, spre paguba lor și spre propriul folos. Din timpurile cele mai vechi și până astăzi Anglia a știut să deslănțuiască răboaie între toate statele din lume și fără a participa la ele cu tributul ei de sânge să-și asigure la urmă un avantaj considerabil. Politica ei a fost îndreptată întotdeauna în contra statului de a cărui putere se temea mai mult, și ea a răușit întotdeauna să creeze alianțe după bunul ei plac. Pământurile odată ocupate de Englezi erau îndată supuse unui regim de teroare, ce se deosebește de cel rusesc numai prin gradul de cultură al călăilor.

Brutalitatea și samavolnicia nu lăsau nimic de dorit. O desnaționalizare a populațiilor subjugate era zadărnicită de cele mai multe ori prin diferența de rasă, de culoare. Negrii, Piei roșii, Papuași, și toate celelalte seminții, neputându-se asimila, au fost reduse la sclăvie. Toată legislația colonială engleză se ține strict de prin-

cipiul inegalității între populația băștinase și aceea a clasei stăpânitoare.

Domeniul colonial englez se întinde astăzi la peste 30 mil. de k. m. p. cu o populațiune de 375 mil. de suflete. (În cifrele acestea nu e reprezentat Egiptul, pe care Anglia a găsit de cuviință să-l anexeze în cursul războiului actual și care, — să sperăm, — nu va rămânea anexat după războiu). Dintre coloniile cele mai cunoscute sunt, în Asia: India, Ceilon, Hongkong; în Europa: Gibraltar, Malta, Cipru; în Africa: Coasta de aur, Nigeria, Africa de sud, Natal; în America: Dominion of Canada, New-Fundland, Konduras, Jamaica, Barbados, Trinidad, Enayana; în Australia: Queensland, Noua Guinee, Victoria, Tasmania, Noua Zeelandă.

Amestecătura de naționalități, ce se găsește în aceste colonii, este mult mai variată decât aceea din Rusia, și aproape nu există seminție pe lume, din care să nu fie cel puțin o parte sub dominațiunea engleză. Și popoarele europene nu fac excepție. Anglia se poate mândri, că posedă în Europa 10 mii k. m. p. cu 600 mii de locuitori. Afară de Europeanii, cari formează în multe părți majoritatea populației, găsim în coloniile engleze: Afgani, Beluci, Negri, Chinezi, Indieni, Mulați, Cafri, Birmani, Hinduși, Buri, Becinani, Bantuși, Malaieși, Malabari, Bazar, Papuași, Malenași, Golineși, Arabi, Somali, Creoli, Singalezi, Hoten-toți etc. etc. Specimene din toți aceștia se pot vedea azi pe frontul occidental, unde luptă pentru liberarea popoarelor și răspândirea culturii alături de turcoși, zuavi și zuluși, în contra «barbarilor teutoni», distrugători de libertăți.

Iată, cum se prezintă cele două state ce poartă răspunderea războiului și cari au pretențiunea să aducă în lume o eră nouă de libertate deplină a popoarelor!..

(Seara.)

Indiferența poporului rusesc.

A făcut mare senzație un articol de ziar al episcopului Nicodim din Rusia, care constată, că poporul rusesc e foarte indiferent față de actualul războiu, pe care nu-l consideră de al seu, căci îi lipsește înțelegerea spre aceasta, fiind el foarte înapoiat în cultură. Același lucru îl constată și economistul rusesc Baranovski, care recunoaște, că înfrângerile Rușilor sunt pricinuite numai de marea indiferență a poporului față de războiu. Cu totul altcum e Germanul. El e pătruns de convingerea, că trebuie să învingă, și învinge, fiindcă vrea să învingă. Pentru un popor se poate secera învingeri pe câmpul de războiu, se cere deci, ca poporul se fie bine organizat și se fie pătruns de voința și de dorința învingerii. Altcum mănăcă bătaie!.. Foarte adevărat. Numai cât nici organizarea și nici reformarea sufletească a unui popor nu se poate face peste noapte. Se cere muncă de multe decenii. De ce nu s'au supus cei din Rusia acestei munci din bună vreme? Se mai cere apoi pentru scoaterea indiferenței din sufletele rusești o tratare a poporului, nu cu cnutul, ci după principiile dreptății! Un popor însă, care n'are dela statul seu absolut nimica, decât numai datorința să-i poarte sarcinile, cum poate să se însuflească pentru stat atunci, când acesta ajunge în primejdie?

Propunerea părintelui econom C. Nazarie.

Reflexiuni la răspunsul părintelui Ioan Popa.

De Dr. Ioan Stanciu, par. ort. român.

(Fine.)

Cu chestiunea din punct de vedere dogmatic nu mă ocup, deoarece nu cred să fie chestie dogmatică. Dar părintele Popa întreabă, că schimbarea aceasta e oare o chestie canonică, «care să schimbe credința ortodoxiei, sau vre-o rânduială canonică?» Și cu toată hotărârea răspunde: «Nu!» Mă mir, că frația sa nu și-a luat osteneala să deschiză dreptul canonic al nemuritorului Șaguna și să cetească la pg. 35 următoarele: «serviciurile bisericești prescrise și așezate în tipic nu este ertat nimăru a le schimba, sau a le schimonosi și a introduce în locul lor alte nouă; nu este ertat a schimba sau strămăta timpul tinereii lor». De sigur, că marele arhiereu, când ne dă aceste porunci, se sprijinește pe canoanele bisericești. Anume, sinodul local al IX-lea din Cartagena zice în canonul 114, că numai rugăciunile cele prescrise să se facă, ear sinodul local al VII-lea din Laodicea zice în canonul 18, că «tipicul stabilit să se țină strâns».

Cum stăm în urmăre cu întrebarea părintelui Popa și cu răspunsul asupra credinței ortodoxe în legătură cu tipicul, canoanele și schimbarea propusă de părintele Nazarie și sprijinită de părintele Popa? Mai putem oare susține așa de ușor, că nu stau toate în o strânsă și armonică legătură? Admit și eu, că dacă am pune utrenia la vecernie, și dacă s'ar ceti textul cântărilor, nu am fi eretici, poate nici schismatici, dar ne-am rupe de tradițiunile și legile bisericești strămoșești, am desconsidera orânduile și canoanele ei, ear prin aceasta biserica noastră, depositara tradițiunilor și învățăturilor originale și nefalsificate, ar deveni cel puțin o biserică sectară în sinul bisericești ortodoxe-universale, de ceeace Dumnezeu să ne ferească.

E caracteristic și modul cum doarește părintele Popa să introducă această schimbare de «mare însemnătate». Adecă Excelența Sa Înalt Preasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit, păzitorul suprem al tuturor datinilor strămoșești, al tipicului și al canoanelor bisericești, să vină cu o circulară și să orânduiască, ca slujba utreniei să se facă în legătură cu vecernia. Apoi credincioșii? «N'avem decât să-i luminăm, că-i orânduială mai înaltă, ear aceloră cari obicnuiau să vină numai când se trăgea a 3-a oară, sau la liturgie (aproape toți!) și eventual acum în urma timpului prea scurt nu vor mai veni de loc la biserică, n'avem decât să le spunem, că de aici încolo, în urma prescrișelor sinodului episcopesc, când trage a 3-a oară (poate când trage dintâiu) se începe liturgia», (T. R. nr. 65.) Dar după cele premerse noi;

N'avem decât să ținem utrenia și mai departe în legătură cu liturgia; N'avem decât să cântăm și nu să cetim textul cântărilor bisericești; N'avem decât chiar și așa să predicăm măcar și în toată Dumineca și sârbătoarea.

Înainte de-a-mi espune pe scurt vederile asupra predicii, țin să mai citez și următoarele cuvinte ale părintelui Popa: «Imi vine a crede, că părintele Dr. I. Stanciu nu m'a înțeles, sau poate n'a voit să mă înțeleagă! Se lovește mai mult de argumente mărunte, încearcă să le sdrobească și să nu primească nimic din propunerea păr. econ. Nazarie sprijinită de subsemnatul», (T. R. nr. 64.) Ei bine, eu scrisul îl înțeleg așa, cum e pus pe hârtie, adică: *utrenia să se pună la vecernie*, din motivul *ca preotul să fie cruțat în vederea predicii* și din motivul, *ca cântăreții să nu se prea obosească*. Așa cred, că am argumentat în deajuns în reflexiunile făcute în nr.ii 42—44 ai acestui ziar și acum, că pentru ce nu se poate și nu e bine să se pună utrenia la vecernie. Mă leg deci de argumente *mărunte*? Doar așa cred, că până la evidență am arătat, că preotul nu prea e cruțat prin mutilarea aceasta a serviciului divin, dar nici nu trebuie să fie, deoarece 2 2½ ore poate servi și predica, fără ca să se plângă în stânga și în dreapta că e obosit. Că doară numai 1—2-ori servește pe săptămână. Cântăreții nu se oboresc, fiind adeseori prea mulți în jurul stranelor cântăreților. Ce argumente *mai mari și mai puternice* a adus părintele Popa, asupra cărora să nu-mi fi dat părerea? Doară citațiunile cele fără număr, cari nu stau în absolut nici o legătură cu chestiunea de sub discuție?

Cât privește pe părintele protopop al tractului Săliște, cinsti și laudă acestui stâlp al bisericii și culturai românești. Cred și sunt convins, că s'a oprit și a stăruit aproape o oră asupra «multelor probleme, a căror îndeplinire și rezolvire îndatorează preoțimea zilelor noastre». Nici nu mi-l pot închipui altfel pe acest harnic bărbat, decât într-un muncitor, a stăruind, a convinge și a edifica, dar nici decum a distruge. Căci într'adevăr, câte probleme nu ne bat la ușă, cu mult mai arzătoare ca cea propusă de părintele Popa! Cât avem de muncit până să putem ajunge treapta altor popoare mai înaintate! Între cele multe e chiar și sistemizarea predicii, asupra căreia se va fi oprit părintele protopop cu argumente puternice, ca să îndemne preoțimea la împlinirea datorințelor mai cu căldură, mai cu dragoste și mai pesus de toate cu mai multă stăruință.

*

Voi stăruind în puține cuvinte și asupra predicii. Eu nici când nu am susținut, că serviciul divin e prea lung, prea obositor și în urmăre nu trebuie să predicăm. Aceasta ar fi cea mai mare amăgire de sine, și formează un argument foarte slab și un scut prea transparent pentru aceia, cari doresc să-și ascundă slăbiciunea sub el. Doar însuși părintele Popa spune, că în catedrală adeseori ni se întâmplă, că preotul liturgisitor făcea sămă să se cânte mai iute «mărire». Adecă prin lăsarea afară a unor stihiri, a unor tropare și condace etc. scurta mult din serviciul divin, fără ca să fie bătător la ochi credincioșilor. De altfel și tipicul admite aceasta, spunându-ne adeseori: cel mai mare dispune. Am susținut însă și susțin și acum, că predica să se bazeze pe viață practică, să fie ilustrată cu întâmplări din cercul de viață al credincioșilor noștri, să ne ferim de prea dese și multe abstracțiuni, concludiile să meargă treptat și să fie ușor accesibile. Bunăoară am cetit în unul din nr.ii mai recent

ai «Românului» o predică de părintele protopop Dr. Ioan Lupaș. Are toate însușirile unei predici bune: cuvinte pe înțelesul poporului, stil ușor, e scurtă, așa că nu obosește pe credincioși, ear pilda cu învățătorul și omul sărac e de toată frumusețea. Dar apoi am cetit chiar și în «Revista Teologică» unele predici scrise în stil greoiu, cu propoziții de câte 9—10 rânduri tipărite, ținute dela început până la sfârșit (6—8 fețe) tot în abstracțiuni. De pildă, dacă doresc eu să predic ceva despre frica de Dumnezeu (deși caracteristica test. nou e iubirea lui Dumnezeu), apoi nu urmează, ca o jumătate de oră să le vorbesc credincioșilor mei tot în abstracțiuni. Așa înțeleg, că preotul se obosește, credincioșii se plictisesc, și toată munca uriașă desfășurată la compunerea predicii e zadarnică. Decât așa, apoi cu adevărat mai bine să nu predicăm. De aceea am zis eu, că e de ajuns dacă se predică 10—15 minute.

Dar părintele Popa îmi răstălmăcește afirmațiunile mele. Eu am susținut următoarele: «Doar 10—15 minute oricare paroh poate vorbi credincioșilor săi despre unele chestiuni importante, fără mult studiu și pregătire». Așa dară eu nu am susținut, că preotul nu trebuie să se pregătească când vrea să predice. Iar despre mine am zis, că atunci, când *asa zicând* improvizat le dădeam unele sfaturi credincioșilor mei, dacă nu mai bine, apoi cel puțin așa îmi reușea, ca atunci când mă pregăteam cu mult temei. În urmăre, nu am dat sfatul nimănui să improvizeze în sensul luat de părintele Popa. Mă cuget asupra celor ce am de spus 1 oră, sau două ore, uneori, după natura celor ce am de comunicat, și mai mult, îmi fac un mic schelet și așa fără mult studiu, fără zdroabă de săptămâni, comunic credincioșilor mei ce am de comunicat. Și acum vine părintele Popa și se miră, cum de pot eu susține, că trebuie să ținem predici «improvizate» (T. R. 63). E tare greșit și condamnat să începi a improviza ca om tinăr, — zic și eu cu părintele Popa, — însă după o școală «de 8—10 ani putem ajunge și la o improvizare cinstită, când cere trebuință», zice părintele Popa, ear eu a dau, că nu totdeauna. Uneori, și anume, când se vorbește despre ceva mai cunoscut, mai de toate zilele, mai ușor se poate vorbi și improvisat, dar când vorbim despre lucruri de credință, de morală, când trebuie să ne ilustrăm vorbirea cu citațiuni convingătoare din sf. scriptură, atunci și după o școală de 20 ani trebuie cât de cât să ne pregătim. Sigur, că din ce are preotul mai multă praxă, îi va fi tot mai ușor; doar de aceea am zis, că parohii tineri pot învăța mai multe lucruri bune și folositoare dela cei bătrâni, și prin urmăre nu e corectă vederea, că numai cei tineri să se oblige a predica. De sigur, sub bătrâni nu înțeleg pe preoții moșnegi, ci pe cei în etatea de 40—65 ani și cu o praxă de 20—35 ani. Deci dacă e vorba, să se facă predica obligatorie, apoi cu excepțiunea moșnegilor să fie obligați toți preoții a predica.

Admit, că sunt și atari preoți, în număr disparent, cari nu au darul de-a putea compune o predică reușită, nici chiar după diferite izvoare. Pentru aceea însă nu trebuie dați anatemei, ci trebuie să le dăm materialul necesar, respective să le dăm predicile gata. Sunt deci și eu de părerea, că trebuie să ne punem pe muncă și să facem predici cât se poate de multe. Unele vor fi mai slăbuțe, altele mai reușite, dar exercițiul la tot cazul ne va duce din ce în ce spre perfecționare. Eu de aceea am și făcut propunerea în nr. 44 al «Tel. Rom.», care însă nu a avut darul să atragă atențiunea părintelui Popa.

Din partea mea declar discuțiunea asupra acestei chestiuni de terminată și susțin cele cuprinse în reflexiunile mele, publicate în coloanele acestui prețuit ziar, anume, că:

1. Utrénia nu se poate face la vecernie.
2. Textul cântărilor dela utrénie nu se poate ceti, ci trebuie cântat.
3. Preoții pot predica cu aceeași ușurință și dacă utrénia e împreună cu liturgia.
4. Ar trebui să dezvoltăm o mai mare activitate în compunerea predicilor.

Prin războiu la credință.

Un resunet.

Cetind în organul nostru bisericesc «Telegraful Român» Nr. 67 articolul *Prin războiu la credință*, vin prin aceasta a constata, că acest articol semnă de preotul I. C. cuprinde mult adevăr. Ceeace a scos la iveală autorul acestui articol, am putut observa și eu în parohia mea, și adică: cum războiul întărește și readuce pe om la credință cea adevărată, «pecând la cei rămași acasă astfel de îndreptări nu se pot observa».

Constatănd aceasta cred, că precum eu, așa și toți slujitorii altarului, sunt în deplin acord cu cele scrise de autorul sus amintitului articol. Ceeace însă voiesc eu a scoate la iveală în cele următoare este, că deși la cei rămași acasă nu se pot observa îndreptări în măsura în care se observă la cei odată foști în ploaia gloanțelor, totuși și aceștia au trebuit să facă îndreptări față de trecut în ceea ce privește credința și moralul, și de fapt s'au și făcut astfel de îndreptări, pretutindenea, unde preotul n'a hesitat mai ales dela izbucnirea acestui flagel a fi la înălțimea chemării sale de păstor al oilor cuvântătoare supuse păstoririi sa'e.

Constatănd acestea nu dubitez, că unul sau altul nu și-ar fi ținut de datorință a conduce turma sa după cea mai bună știință și cunoștință spre ajungerea țintei întru perfecționarea în ale credinței și moralului, ci voiesc numai a scoate la iveală, că nu toți deopotrivă au putut afla modul spre ajungerea unui rezultat cât se poate mai perfect în această direcțiune. Acest mod, nu voiesc a zice cum eu singur l-aș fi aflat, ci voiesc a scoate la iveală modul întrebunțat de mine, prin care mod eu deplină liniște sufletească pot spune, că am ajuns la un rezultat destul de îmbucurător, aducând și pe cei rămași acasă la o credință și morală mai eficace, decât înainte de izbucnirea războiului. Modul întrebunțat de mine întru ajungerea acestui scop este următorul:

Eu, precum și până acum, mi-am ținut de datorință a-mi îndeplini serviciile mele preoțești în mod cât s'a putut numai de înălțator, dar mai ales am oficiat și oficiu dela izbucnirea războiului sfta liturgie în modul următor: Totdeauna scot la proscomidie particule cu rugăciunile acomodate, prescrie firește în liturghier, pentru timpul critic de acum, ear apoi am lăsat după vhotul mic a se cânta și troparele și condacele acomodate, pe lângă cele obicnuite, asemenea s'au cetit pe lângă apostol și evanghelia zilei și un apostol și o evanghelia acomodată cererilor, ear imediat după cetirea sftiei evanghelii, am pus predica, anume pregătită împrejurărilor de azi, după care continuând cu ectenia stăruitoare intercalez la locul presoris de liturghier earăși ectenii acomodate cererii, lăsând ca la aceste ectenii poporul să ingenunchieze, ear la finea liturgiei după rugăciunea amvonului am pus și pun asemenea totdeauna rugăciunea Împăratului și a oastei lui (compunerea patriarhului Calist) până inclusive «ca să nu se împedecă p-și lor», la care am adaus și rugăciunea compusă de P. S. Se, episcopul Ioan I. Papp al Aradului până ce aparând în «Telegraful» o rugăciune de preotul George Rain, fiind și aceasta foarte acomodată și potrivită, am pus-o pe aceasta. Am cântat apoi totdeauna după otputul sftiei liturgii troparul «Măntuește Doamne poporul Tău» de 3 ori.

Când fac în biserică și sfîntirea apei (sfetstania), atunci cânt troparul Măntuește etc. numai aici; ear rugăciunea sfîntirii apei cea din urmă cu plecarea capetelor o pun în acest timp, earăși totdeauna, căci pecând până acum s'a omis la acest act nu numai aici, ci cât îmi este cunoscut se omite această rugăciune pretutindenea, punerea acestei rugăciuni a făcut asupra poporului o impresiune foarte mare, mai ales auzind el cuvintele dela fine «bine primită fă rugăciunea noastră», la ce corul răspunde cu «amin».

Deci acestea aş recomanda a se face pretutindenea așa, adică a nu se omite a-

ceastă rugăciune din urmă a sfîntirii apei, ci a se ceti, dupăce știut este, că în bisericile noastre parohiale dela sate se obicnuiește a se face mai pretutindenea și mai ales în sârbători și sfîntirea apei.

Purcezând eu deci în tot decursul timpului dela izbucnirea războiului în modul arătat, pot cu mângâiere constata, că: aici cel puțin am contribuit prin această purcedere constantă, că și cei rămași acasă s'au întărit și s'au readus în urma războiului la credință, cu mult mai mult ca în timpul de pace. Constatănd acestea nu voiesc a zice, precum dela început am accentuat, că războiul nu face pe cei ce s'au aflat și se aflat în foc mai credincioși și mai morali, lucru firesc fiind, că omul, care trece prin o catastrofă sau altă, devine mai curând aplecat de a-și aduce aminte de Atot puternicul D-zeu, fie el chiar necredincios, precum s'a întâmplat și în actualul război. Am voit prin aceasta a arăta numai, că omul prin o stăruință neclătită și purcezend în mod sistematic și bine ales, poate ajunge la rezultat multămitor și față de cei rămași acasă. Ear cum că eu în chipul aici descris am procedat, servească de martori aceia, pe cari astfel ti păstoresc, fără de a aștepta nici mai mult, nici mai puțin, decât liniștea sufletească, că îmi țin de datorință pastoraia a lucra și învăța astfel.

Deal, în ziua ss. apostoli Petru și Pavel.

Nicolae Dura
preot.

Condițiuni de primire

la școala civilă de fete a Asociațiunii și în internatul aceleia.

În clasa I a școlii civile de fete se primesc eleve:

- a) care arată prin extras din matricula botezaților ori dela forul civil, că au împlinit cel puțin vârsta de 9 ani și
- b) dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes IV clase elementare (poporale sau primare).

În celelalte clase ale școlii civile de fete se primesc eleve care dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes vre-o clasă premergătoare la școala de categoria școlii civile.

Fără asemenea atestat, sau pe lângă atestat de pe clasa V sau VI dela școala elementară poporală, se pot primi eleve în oricare clasă a școlii civile, ce corespunde vârstei elevei, numai pe baza unui examen de primire, depus cu succes înaintea corpului profesoral al școlii, în sensul ordinațiunii ministerului regesc-ungar de culte și instrucție publică dto 11 August 1887, Nr. 29.000. Examenul de primire e scutit de taxă.

Elevele, care se înmatriculează întâia dată la școala noastră, au să aducă atestat școlar, extras din matricula botezaților ori dela forul civil și certificat de revaccinare.

În cursul complementar (supletiv), organizat și pentru trebuințele școlii de me-naj și împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii în sensul §-lui 6 din statutul de organizare al școlii, se primesc eleve care au absolvat patru clase civile (secundare). Se primesc și eleve care au absolvat cu succes numai două clase civile, ori numai școala poporală, dacă au trecut de 15 ani.

Inscrierile pentru anul școlar 1915/1916 se pot face din 1—6 Septemvrie 1915 st. nou.

Examenele de corigență se țin în 2 Septemvrie 1915 st. n. la 8 ore a. m. cu elevele care s'au anunțat la direcțiune.

În 3 și 4 Septemvrie 1915 st. n. la 8 ore a. m. se țin examenele de primire, iar în 6 Septemvrie se vor începe prelegerile regulate.

Elevele plătesc următoarele taxe:

Taxa de înscriere (odată pentru totdeauna) 4 cor. Taxa fondului de pensii al profesorilor 8 cor. Didactru (anual) 50 cor. Taxa de întreținere în internat (anual) 550 cor. Taxa pentru pian, 2 ore pe săptămână (afară de orele de exercițiu) pentru o elevă singură: 16 cor¹ pe lună; pentru două eleve împreună: 8 cor. pe lună de elevă. (Notele pentru pian: exerciții, etude, sonatine, piese, etc., după care au urmat instrucția în anul din urmă, să le aducă cu sine.) Pentru limba franceză (obiect facultativ): 3 cor. pe lună.

Areste taxe se plătesc anticipativ, în patru sau în două rate, și se socotesc dela 1 Septemvrie. — P. T. părinți ai elevelor sunt rugați a se prezenta la timp pentru înscriere, în interesul învățământului și al ordinii institutului.

Spesele particulare ale elevelor interne (pentru cărți, material de scris, desemn, lucru manual, îmbrăcăminte etc.) le poartă

¹ Din care sumă 2 cor. pe lună se contează institutului, pentru susținerea pianelor în stare bună.

părinții deosebit și primesc dare de seamă despre e'le la finea fiecărei luni.

Toate taxele se plătesc direcțiunii școlare.

În caz de repășire în decursul anului, din orice cauză, didactul și taxa internatului se plătește pe întreg pătratul de an școlar în care se anunță repășirea.

Edificiul internatului este situat în mijlocul unei grădini frumoase lângă parcul orașului și e provăzut cu apaduct, baie proprie și lumină electrică, încât oferă cele mai bune condiții igienice.

E'elele din internat au în fiecare zi ore de conversație în limba franceză, maghiară și germană după trebuință. E'ele se prepară și învață lecțiile sub conducerea directorului, a profesoarelor și a guvernantelor.

E'elele care voiesc să fie primite în internat, (pentru școala civilă sau elementară din loc), să se avertize de timpuriu și să aducă cu sine: o saltea, un covor la pat 2 perini, 4 fețe de perini, o plapomă sau un tol de coperit, 4 cîrșafuri (lințolii, lepedeie), 6 ștergare, 6 serviete, apoi perie de dinți, săpun și 2 piepteni, care rămân proprietatea e'elei. Afară de acestea rufe sau albiturile câte 1/2 duzină din fiecare, o haină de vară și una de iarnă, două fuste de lustre (jupon) și două de flanel, ciorapi, batiste (marămi) câte 1 duzină, o umbrelă (cort) și încălțăminte trebuitoare. În cursul anului vor primi în internat o haină uniformă, 2 șurte, o pălărie de vară și una de iarnă, care se fac aici și vor costa peste tot 50—60 cor.

Dela direcțiunea școlii se pot primi prin post: „Statutul de organizare”, „Regulamentul pentru cursul complementar” și „Planul de învățământ” al școlii, la 20 bani exemplarul, iar Monografia școlii pe 25 de ani dela înființare, la 3 cor.

Nagyzeben (Sibiu), în Iulie 1915.

Direcțiunea școlii.

NB. Condițiunile de primire sunt, ca și în trecut, fără nici o schimbare din cauza războiului, în interesul publicului nostru.

Războiul.

În urma atacurilor victorioase ale armatei austro-ungare de sub comanda Arhiducelui Iosif Ferdinand, date pe teritoriul dintre Vistula și Bistrița, Rușii s'au retras în alte pozițiuni, făcând cu puțință armatei noastre se înainteze pe un front de 40 kilometri cam 8—10 kilometri. Numărul prizonierilor se urcă aci la 12.000 soldați și 45 ofițeri. Alte trupe aliate, cari luptă între Pilița și Bug, au luat dela dușman cu începere din 14 Iulie 50.000 de prizonieri. Armata germană a lui Below, care se află de zece zile în lupte grele, a luat la goană trupele rusești pe la Rozalin și Sadow. În aceste zece zile a făcut 27.000 de prizonieri, a capturat 25 tunuri, 40 mitraliere și peste 100 care cu muniții.

La râul Narew armata lui Gallwitz a luat cu asalt fortărețele Rozan și Pultusk, trecând râul fără pedecă. În luptele date aci și între Niemen și Vistula au ajuns în captivitate cu începere din 14 Iulie 41.000 de Ruși și au fost capturate 14 tunuri și 90 de mitraliere. Despre prada aflată în cele două fortărețe cucerite nu s'a făcut încă darea de seamă oficioasă.

Armatele lui Mackensen și a lui Woyrsch asemenea înaintază și au luat în captivitate cu începere din 14 Iulie 50.000 de soldați din trupele rusești. La frontul dela răsărit trupele aliate înaintază deci cu frumos succes, pe lângă toată rezistența deservită de Rușilor.

Flota austro-ungară a bombardat cu bun succes malul italian al mării adriatice, iar pe uscat toate atacurile Italianilor au fost respinse, cu mari pierderi, de trupele noastre. În câteva tranșee de ale noastre au putut se ajungă Italianii, dar în vreme scurtă au fost scoși eărăși din ele. Nici într'un loc deci Italianii n'au putut se înainteze.

La frontul dela apus s'au dat ciocniri mărunte, la Dardanele nu e nici o schimbare, iar în Caucaz Rușii au fost luați la goană de către Turci.

NOUTĂȚI.

Deplină încredere. Presa Germaniei, spre deosebire de presa din monarhia noastră, nu este onorată a publica rapoartele date de cartierele generale ale dușmanilor. Marele cartier general german se adresează acum către presa întregă din Germania și o roagă nu numai să se folosească de acest drept, ci să publice rapoartele numite întregi, fără omiteri; căci poporul german este matur de ajuns, ca să poată afla tot ce se scrie despre actualul război.

Neadevărurile unui ziar bucureștian. Se anunță dela cartierul general al presei: *La Roumanie* din București serie în 6 Iulie, că un regiment austro-ungar, stător din români, s'a revoltat pe câmpul de luptă și a declarat că nu se bate cu italianii. Aceeasi foaie adaugă, că acest regiment s'a revoltat și în Galiția, și că a fost îndepărtat de pe teatrul războiului. Știrea aceasta, dela început până la sfârșit, este pură invenție lipsită de orice temei. Nici un regiment din armata austro-ungară nu s'a revoltat. — Probabil, că vreun fugar de ai noștri a născocit și știrea aceasta mincinoasă.

Pentru soldații noștri. Domnul Dr. Teodor Mihali, deputat dietal, a contribuit la colecta întreprinsă de ziarul „Gazeta Transilvaniei” pentru ajutorarea soldaților noștri nenorociți cu frumoasa sumă de 1000 cor.

Pensionat. Domnul vicecolonel Ioan Voicu dela regimentul de infanterie numărul 33 a fost trecut la pensie, aflându-l comisiunea de supraarbitrare neapt pentru serviciu în armată.

Măsuri severe. Poliția a pedepsit mai mulți brutari și vinzători de pâine, cu câte 2, 5 și 10 coroane amendă, pentru transgresiunea, că au vândut franzelele cu câte 5 fileri bucata, și nu cu 4 fileri, cum a fost stabilit prețul lor din partea primăriei. Cetitorul greșeste însă când crede, că acest lucru salutar s'a întâmplat în Sibiu, unde frânzela se vinde și acum cu 6 fileri. Doamne ferește! S'a întâmplat în Arad.

Lăcomie pedepsită. În București e mare lipsa de zahăr. Un comerciant isteț și-a umplut însă pivnița din vreme cu zahăr, ca la momentul dat să-l pună în vinzare cu preț dublu, ori triplu. A dat însă Dumnezeu o ploaie mare, care a umplut de apă stradele din București. Apa a intrat apoi și în pivnița comerciantului lacom, și i-a topit întreg zahărul. Acum fluieră a pagubă lacomul comerciant.

Post de notar. În comuna Săsciori, comitatul Sibiuului, este de ocupat postul de notar cercual. Cererile se înaintază către prim-pretorul din Sebeșul săsesc. Terminul concursului este 15 August n. 1915. Aparțin cercului notarial următoarele comune: Săsciori, Sebeșul și Cacova. Ziua alegerii se va stabili mai târziu.

Cam târziu. Ministrul de interne francez a înaintat camerei un proiect de lege, în care se restrânge vânzarea și consumarea băuturilor alcoolice. Proiectul autorisează prefectii să reducă sau să sisteze cu totul vânzarea și consumarea de alcool în atelierele, unde se lucrează pentru trebuințele armatei.

Regină la cartierul general. Regina Elena a Italiei, după cum se anunță din Roma, a sosit la cartierul general pentru a vedea pe soțul său regele Victor Emanuel.

Pierderi însemnate. La strâmtoarea Dardanelelor englezii au pierdut până acum — după spusele lor — peste 42 mii de soldați. În războiul african cu burii Anglia n'a pierdut atâta. Atunci au pierit în lupte 38 mii de oameni din mercenarii englezi.

Cernăuțul și Lembergul. S'a restabilit comunicația nemijlocită de trenuri între Lemberg și Cernăuț. Circulează trenurile obișnuite între aceste două orașe.

Duma este convocată. Un ucăz al țării tuturor rușilor convoacă duma pe ziua de 1 August 1915.

Milionar arestat. Marele comerciant și milionar Eduard Holzer din Timișoara a fost arestat în urma ordinului dat din partea poliției de stat a capitalei. Holzer este învinuit, că a vândut erarului militar, pe lângă prețuri înalte, unt și brânză și ceașuri în valoare de două milioane coroane. Mărfurile furnizate erau mai toate stricate. Numitul negustor, care încheiasse contracte de furnizări cu Seghedinul, este acuzat și de parchetul acestui oraș.

† Valeria Drăgan născ. Maniu, soția dlui notar com. Nicolae Drăgan din Bungard, a decedat Sâmbătă în 11/24 Iulie a. c. la 7 ore seara, în etate abia de 23 ani. Rămășițele sale pământești se vor depune spre vecinică odihnă, astăzi, Luni în 13/26 Iulie a. c. la 1 oră d. a. în cimiteriul gr.-or. din Săcel. Fie-i țărana ușoară și memoria binecuvântată!

Pentru spionaj. Văduva pretendentului la tron spaniol, a lui Don Carlos, născută principesa Maria Rohan, a trebuit să-și părăsească palatul său din Veneția, deoarece autoritățile italiene au aflat, că principesa a luat parte în afaceri de spionaj.

Grevă în fabricile italiene. În două fabrici de aeroplane din Lombardia s'a declarat greva muncitorilor. Zărele Italiei conjură lucrătorii și patronii să înăture neînțelegerile cât mai curând în aceste timpuri de grea încercare.

Evacuare grabnică. Amănunte interesante se comunică în ziarele polone despre evacuarea Varșoviei. Orașul cu o jumătate milion de locuitori nu poate fi părăsit cu una, cu două. Trenurile, al căror număr se sporise, erau tixite de refugiați. Treizeci de mii de funcționari cu familiile lor primiseră ordin să plece din Varșovia. Mai multe fabrici au să fie transportate în altă parte. Locuitorii temnițelor asemenea au să fie duși, cu totul șapte mii de temnițați. În Varșovia pot rămânea numai cetățenii, cari dovedesc că au mijloace suficiente de întreținere. Până în 12 Iulie s'au dus din oraș cam o sută de mii de locuitori. Corespondenții dela presa antantei au plecat și ei. Autoritățile văd pretutindeni spioni, oamenii își pierd tot mai mult capul și se fac arestări nenumărate tot din motive politice. Așa se pregătește de asediu capitala Poloniei rusești.

Cruzimi sârbești. Trei preoți bulgari, Manase Petrov, Anastase Petrov și Ioan Stoicov, au dat la lumină o broșură în limba franceză sub titlu: *Cum se poartă sârbii în Macedonia*. Preoții bulgari descoper cruzimi de necrezut, comise de soldați sârbi în timpul mai nou asupra locuitorilor bulgari din Macedonia. Și anume scriu, că nenorociții oameni au fost răstigniți sau îngropați de vii de către furioșii ostași ai Sârbiei. Nelegiuirile acestea le-au văzut cu ochii lor toți trei preoții numiți, cari împlinindu-și datoria au rămas în parohiile lor cu prilejul năvalei sârbești.

Pentru ostașul în fier din Sibiu au mai contribuit: dl Martin Schuster 50 cor., divizia primă a regimentului 12 de artilerie grea 1137 cor. și 60 fil., spitalul de garnizoană din Sibiu 38 cor., dsoara Elias 5 cor., dsoara Herta Graffius 5 cor., doamna Berta Graffius 10 cor., dl Wilhelm Graffius 15 cor., dl I. I. Keil 100 cor., Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român 100 cor., dl Egon Coulin 10 cor. și cassa generală de păstrare din Sibiu, a doua donație, de 300 cor. făcută în ziua aniversării a începerei războiului, 23 Iulie. Comitetul exprimă mulțumită tuturor. Contribuiri se primesc la cassierul Wilhelm Zah, strada Călnădiei 57.

Mania duelului scade. Ziarul vienez *Zeit* scrie: Oamenii și-au bătut joc adese de mania duelului din Ungaria, fără să-l poată stărpi. Un bărbat politic, de rangul prim ministrului Tisza, a avut nu mai puțin de douăsprezece dueluri (între acestea șase ca ministru), deși legea oprește duelul și-l pedepsește aspru. Se vede, că prejudiciile sociale erau mai puternice decât ori ce hotărâri ale legii și ale eticei. Astăzi însă războiul a pus sfârșit maniei de a se duela. Datele statistice din primele șase luni de război dovedesc, că în acest restimp nu s'au întâmplat nici măcar atâtea dueluri, câte se făceau mai înainte într-o săptămână; ear în lunile din urmă nu s'a duela de loc. Altă dată într-o singură săptămână din Iulie s'au făcut numai în Budapesta 54 de ieșiri pe teren. Războiul a schimbat mult păreri despre „cavalierism”. Un exemplu: într-o localitate din provincie vorbea un avocat despre armata noastră, făcând unele observări răutăcioase, la care un ofițer rănit auzindu-l a răspuns în cuvinte din cele mai aspre. A urmat firește „provocațiunea” obișnuită. Ear secundanții s'au întrunit în gind și au hotărât, că un ofițer care a fost gata să-și jertfească viața la front, de unde s'a întors rănit, nu e dator să dea așa zisa satisfacție cavalerescă pentru un schimb de cuvinte; și au mai spus, că în timp de război viața unui militar și a unui cetățean este în general cu mult mai de preț, decât să fie expusă pericolului împreună cu duelul. Lupta cu armele în mână are să se poarte numai cu dușmanii țării; ear neînțelegerile între fiii patriei au să se rezolve pe calea păcii.

Revoltă de soldați. Englezii voiau să trimită soldați egiptieni, îmbrăcați în uniformă engleză, la Dardanele. Acești soldați s'au revoltat și n'au plecat.

Bioscopul Apollo. Luni și Marti în 26 și 27 Iulie n. 1915, mare program de elită: Caricaturi din război. Bărbatul ales de ea, comedie. Salvarea, dramă socială în 3 acte. Moritz merge la bal, comic. Țiganka, dramă senzațională în 3 acte. Film „Nordisk”.

Cărți și reviste.

Dr. Alexandru Bogdan. pagini comemorative, de *Avante Bani*, profesor. Reproducere din Anuarul 51 al gimnaziului gr. or. român din Brașov. Câteva pagini înduioșătoare despre celce a murit moarte de erou pe câmpiile Galiției, despre deșteptul și harnicul profesor Dr. Alexandru Bogdan. Broșura e împodobită și cu o frumoasă și succasă fotografie a regretatului erou. Prețul 1 cor. plus 10 fileri pentru expediție. Se poate procura dela tipografia A. Mureșianu Branice et Comp. Brașov. Strada Prundului 15. Venitul curat e destinat pentru casa de lectură Dr. Alexandru Bogdan.

Note și impresii.

D'ale glumelor din război. Un ziar din America face, pe socoteala englezilor și a rușilor, următoarele observări:

— Lordul Kitchener declarase, că războiul se începe abea în Mai. E mirare, cum germanii și-au dat toată râvna, să realizeze preciz promisiunea lui Kitchener.

— În Rusia există cea mai perfectă libertate de presă — pentru a imprima hârtie monetă.

— Armatele aliate ale Germaniei și Austro-Ungariei sânt în adevăr foarte pretențioase: Cu fiecare zi ușurează tot mai mult călătoria țărului la front.

Jocul de a regele. În cercurile curții rusești circulează următoarele: Marele duce Nicolae Nicolaevici ar dori mult să fie proclamat rege. Mai întâi voia să ajungă regele Prusiei orientale; dar de aici nu s'a ales decât cu numele ironic de „rege al lacurilor mazarinene”, ce i-l dau foile umoristice. După acest nesucces s'ar fi mulțumit cu titlul de rege al Poloniei, sau măcar al Galiției, sau al Finlandei. Nici aici, durere, n'a izbutit. Planul său cel mai nou este acum restituirii imperiului bizantin și încoronarea sa de suveran în Constantinopol. Sânt însă la mijloc unele greutăți tehnice, și anume: Nu există încă nici o cale ferată, care ar transporta pe marele duce la viitoarea sa reședință: la Constantinopol.

Poșta ultimă.

Misiunea prințului Hohenlohe.

Ziarele mari germane scriu, că prințul Hohenlohe și-a împlinit la București și la Sofia cu bun succes misiunea primită dela Împăratul Wilhelm al Germaniei. Se crede, că alipirea, atât a României, cât și a Bulgariei, la puterile centrale, nu va mai întârzia mult. De aci va urma apoi o perfectă înțelegere între România și Bulgaria de o parte, iar de altă parte între Bulgaria și Turcia. Prințul Hohenlohe, care se află acum în Constantinopol, a fost primit cu mari onoruri în capitala Turciei.

Răspuns la avertismentul german.

La articolele apărute în câteva ziare mari germane, în cari România era somată, să se declare pe care parte se pune, pe a antantei ori a puterilor centrale, și mai ales era provocată se permită trecerea vagoanelor germane cu muniții prin țară, cu destinația pentru Turcia, răspunde «Independența Română» din București, că România își cunoaște, atât drepturile, cât și datorințele, și nu așteaptă și nu primește dela nime sfaturi cu privire la împlinirea lor. România are să-și țină în vedere interesele sale proprii, nu ale altora.

Nr. 278/1915 prot.

(113) 2-3

Concurs.

În legătură cu ordinul consistorial Nr. 10520/1914 Școl. se publică concurs pentru întregirea postului învățătoresc împreună cu postul cantoral la școala noastră din comuna Ghernesig cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

I. în bani:

- Dela popor 400 cor.
- Ajutor dela Consistor conform deciziei Nr. 12734/1910 Școl. 200 cor.
- Restul până la suma cerută ajutor dela stat.

II. în natură: cuartir și grădină.

Învățătorul anterior a beneficiat de ajutorului dela stat.

Alesul învățătorului este obligat, pe lângă îndatoririle impuse de regulamentul școlar, să cultive grădina școlară instruind pe elevi în legumărit și pomărit. Să formeze cu elevii cor, să-i conducă în Duminică și sărbători la biserică spre a cânta răspunsurile la sfânta liturgie.

Concurenții vor așterne cererile prevăzute cu documentele necesare: (Estras de botez, Testimoniu școlar, Absolutoriul pedagogic, Diplomă de învățător și eventuale atestate de serviciu) la subsemnatul oficiu, în termenul amintit, având a se prezenta în comună spre a face cunoștință cu poporul și referințele locale și în biserică spre a cânta.

Murăș-Oșorheiu, 1/14 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. rom. al tractului Murăș-Oșorheiu în conțelegere cu comitetul parohial.

Ștefan Russu
protopop.

Nr. 390/1915 prot.

(112) 2-3

Concurs.

Pe baza ordinului consistorial Nr. 4108 Școl. 1915 se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român” pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala noastră confesională din Iclandul-mare.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

I. în bani:

- Dela popor: 600 cor. (șasă sute coroane).
- Ajutor dela Consistor conform deciziei Nr. 6856/1912 200 cor.
- Dela biserică 200 cor., iară restul până la suma cerută ajutor dela stat.

II. în natură: cuartir și grădină.

Învățătorul ales este obligat, pe lângă celelalte îndatoriri cerute prin regulamentul școlar, să cultive grădina școlară instruind pe elevi în legumărit și pomărit. Să formeze cu elevii cor, să-i conducă în Duminică și sărbători la biserică spre a cânta răspunsurile dela sfânta liturgie.

Concurenții vor așterne cererile prevăzute cu documentele necesare: (Estras de botez, Testimoniu școlar, Absolutoriul pedagogic, Diplomă de învățător și eventuale atestate de serviciu) la subsemnatul oficiu, în termenul amintit, având a se prezenta în comună spre a face cunoștință cu poporul și referințele locale, și la biserică spre a cânta.

Murăș-Oșorheiu, 1/14 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. rom. al tractului Murăș-Oșorheiu, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ștefan Russu
protopop.

Nr. 294/1915.

(111) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Urisăul-superior, rămasă vacantă în urma trecerii la cele vecinice a parohului Zaharie Mateiu, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima lui apariție în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Concurenții au a-și așterne petițiile lor concursuale, instruite conform normelor în vigoare, la subsemnatul oficiu în termenul deschis, și a se prezenta, cu observarea dispozițiilor din regulamentul pentru parohii, în vre-o Duminică ori sărbătoare la biserică parohială spre a cânta și predica, eventual a celebra.

Reghin, 2 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiterial al tractului gr.-or. rom. al Reghinului, în înțelegere cu comitetul parohial.

Vasilie Duma
protopresbiter.

Nr. 422/1915.

(108) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoarești din comunele înșirate mai la vale, din protopresbiteratul Turda, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima inserare în „Telegraful Român”.

1. Agârbiciu: salar 1000 coroane dela biserică și din repartitie, restul se va cere dela stat ca întregire; relut de lemne pentru foc 70 cor., cuartir în natură și 1/4 jugăr de grădină.

2. Găbud: 600 coroane salar din repartitie, lemne de foc, cuartir în natură și 1/4 grădină școlară. Restul salarului fundamental se va cere dela stat ca întregire.

3. Murăș-Săniacob: Salar 400 coroane dela biserică și din repartitie; cuartir în natură, lemne de foc și 1/4 jugăr grădină. Restul dela salarul fundamental s'a cerut dela stat.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi să-și aștearnă petițiile concursuale în termen legal subsemnatului oficiu protopresbiterial și să se prezenteze în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări. Cântăreții vor fi preferați.

Turda, la 1 Iulie 1915.

Oăciul protopresbiterial în conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Iovian Murășianu
protopop.

Nr. 544/1915 prot.

(110) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a Felța, din protopresbiteratul Sighișoara, se publică, conform ordinului Prea Venerabilului Consistor arhidiecezan din 9 Iunie s. c. Nr. 5791/1915 Bis., concurs, cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele preoțești ale acestei parohii, fără întregire dela stat, se pot vedea la acest oficiu protopresbiterial.

Reflecții la acest post de paroh, își vor așterne cererile concursuale instruite în sensul normelor în vigoare în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterial, cu a căruia prealabilă încuviințare să se prezenteze în vre-o Duminică sau sărbătoare

în biserică din loc pentru a cânta, a cuvânta eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 4/17 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. rom. al tractului Sighișoara, în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Dimitrie Moldovan
protopop.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Presfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfinței cuminică. Rugăciunile după sfânta cuminică. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paracelis al preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu espicare.

Se adă în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu preț de **1 cor. 80 fil.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orice mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Învieria lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Învieria Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfinței Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru

II.

Iisus pe Cruce
Înălțarea sfinței cruci
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhanghelul Mihail
" Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
" Simeon
" Andrei
Evangelistul Ioan
" Luca
" Marcu
" Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
" Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichie și aluminiu.

De asemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orice fel de materii și de orice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile